

[Karl Olsen.]

indstille sig på, at vi skal nå gennem denne rigsdagssamling frem til foråret. Jeg vil derfor i denne forbindelse anbefale socialdemokratiet at rationere sine ukvemsord mod regeringen. Hvordan vil man ellers kunne klare sig frem til forarsmånederne, når man allerede nu i de indledende heats har taget hul på tønden med nogle af de stærkeste af slagsen.

Jeg kan på min gruppes vegne tilsige den højtærede finansminister og regeringen med ham vor fulde støtte til fortsættelse af den genopbygningspolitik, der nu gennem to år har været ført af ministeriet Eriksen-Kraft. Der vil komme et valg i denne samling, og det er vort håb, at det bliver et opløsningsvalg til foråret i anledning af, at en enig rigsdag gennemfører den nye grundlov. Mangt og meget tyder på, selvom det ærede medlem hr. H. C. Hansen ikke ville gå ind på det i dag, at socialdemokratiet vil det anderledes, at dette parti stiler mod et efterårsvalg. Jeg vil af hensyn til grundlovssagen beklage, hvis socialdemokratiet fortsætter denne kurs. Hvis det imidlertid er afgørende for socialdemokratiet at få et valg, så skal det vide, at det konservative folkeparti er rede til når som helst at møde vælgerne. Vi frygter ikke deres dom. Vi skal ikke som i sin tid ministeriet Hedtoft stå til ansvar for et økonomisk sammenbrud. Tværtimod, vi har sammen med det andet regeringsparti — venstre — og den regering, der bygger på vore to partier, ført landet frelst ud af det økonomiske morads, socialdemokratiet havde ført os ind i. Som sagt, det er vort mål at nå frem til en grundlovsændring i foråret, men kommer valg før, er vi rede til at møde det.

Formanden: Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 15. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Mødet hævet kl. 16³⁰.

4. møde.

Onsdag den 15. oktober kl. 13.

Formanden: Rigsdagens regnskab for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952 er efter endt revision fremlagt i bureauet. Et sammendrag vil blive optaget i tillæg B.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Steen til justitsministeren.

Vil justitsministeren overfor folketinget give en redegørelse for, hvad der er sket i spørgsmålet om tilbagelevering eller erstatning for de våben, borgere efter ordre afleverede til det danske politi under den tyske besættelse?

Steen: Grunden til, at jeg har tilladt mig at stille dette spørgsmål til den højtærede justitsminister, er, at i sommerens løb er der kommet mange mennesker til mig og har spurgt, om der ikke snart kan ventes en afgørelse på spørgsmålet om erstatning for de våben, de pågældende afleverede til det danske politi i 1943. Jeg har som svar refereret den besked, jeg på en tidligere henvendelse til myndighederne fik, at man havde opmærksomheden henvendt på sagen, man arbejdede med den, og at man nok skulle finde frem til en løsning. Jeg har altid bedt de pågældende interesserede aldrig tvivle på dette — jeg har sagt, at jeg kunne godt forstå, de var utålmodige —, og jeg har heller aldrig selv tvivlet på det. Men for nogen tid siden læste jeg i bladene, at nu havde man fundet løsningen, og den gik ud på, at man betragtede dem, der efter ordre fra danske myndigheder havde afleveret deres ejendele, som krigsskadelidte, og følgelig skulle de have deres mellemværende med staten afregnet efter krigsforsikringslovens regler. Det vil med andre ord sige, når jeg skal udtrykke det så kort og enkelt, som det her er nødvendigt, at den, der har sans for hjemlig hygge, har ofret noget på sit indbo,